

ligelydende med det i Fjor i Folketinget vedtagne. Under dets Behandling i Udvalget er der tilvejebragt Enighed om adskillige Ændringsforslag, gennemgaaende af kun lidet indgribende Natur. Ligesom i det forberedende Udvalg har der imidlertid heller ikke i Landstingsudvalget kunnet opnaas Enighed om Affattelsen af Aalegaardsparagraffen — Lovforslagets § 7 — eller om den i § 26 anførte Aldersgrænse for Fiskernes Erhvervelse af faglig Stemmeret, hvortil saa yderligere kommer enkelte andre Lovbestemmelser af mindre Betydning, om hvilke Anskuelserne ogsaa staar delt.

Angaaende Aalegaardsbestemmelserne har Udvalget delt sig i et Flertal og 2 Mindretal, af hvilke sidste det ene (Jørgen Hald og Lewinsky) foretrækker at bibeholde § 7 i den af Folketinget vedtagne Affattelse.

Flertallet (I. A. Hansen, N. Hansen, Kragh, Carl Madsen, Maegaard, Nygart, Olufsen, Sonne og Windfeld-Hansen) har valgt sin Stilling til § 7 særlig under Hensyn til, at der ved Lov af 12. Maj 1916 er nedsat en Kommission til Undersøgelse af Spørgsmaalet om Afføsning af Aalegaardsretten m. m., samt at den nævnte Lovs Tilbliven skyldes den Omstændighed, at det Folketingsudvalg, som da behandlede det forelagte Lovforslag om Saltvandsfiskeriet, lod det store Spørgsmaal om Aalegaardsretten hvile, men henstillede, at der blev nedsat en Kommission til at tage hele dette Spørgsmaal op til Overvejelse og Udredning. Hertil kommer, at Udvalget staar delt med Hensyn til Aalegaardsparagraffens Affattelse — jfr. de 2 Mindretals Stilling i saa Henseende. Det er under de saaledes foreliggende Omstændigheder, at Flertallet har foretrukket ved Ændringsforslag Nr. 4 at blive staaende ved Affattelsen af den nugældende Aalegaardsparagraf — § 6 i Lov af 4. Maj 1907 —, dog med enkelte Ændringer.

Den ene af disse gælder Tidsgrænsen for Udsættelsen af Rad og Ruser i fiske-dygtig Stand. Og endvidere foreslaas bibe-

holdt de i Folketinget vedtagne Bestemmelser vedrørende Diæter og Befordringsgodtgørelse, i hvilken Henseende skal anføres, at en Ændring i Befordringsssatserne er paakrævet ifølge Meterloven.

Et *Mindretal* (la Cour, Nordby og Rambusch) stiller til samme Paragraf Ændringsforslagene Nr. 5—12.

Ændringsforslag Nr. 5 gaar ud paa, at Aalegaardsnævn (og Aalegaards-Overnævn) ikke faar Ret til at indskrænke den Længde, en Aalegaard tidligere har haft. En stor Del Aalegaarde, der findes ud for anden Mands Grund, er erhvervet ved Skøde, er indtegnet i Skøde- og Pante-protokollerne og — er derfor fast Ejendom og som saadan sat i Ejendomsskyld. De Aalegaarde derimod, der findes ud for Aalegaardsejerens egen Kyst, er, naar de ikke er satte i selvstændig Ejendomsskyld, medtagne i den samlede Skyldsætning.

Nu er det saaledes, at Fiskeriet i en Aalegaard og dermed dens Værdi forholdsviis er afhængig af Aalegaardens Længde. Det er derfor urimeligt, naar der i Lovforslaget gives Nævnene Bemyndigelse til at kunne forkorte hidtil bestaaende Aalegaardes Længde; thi derved faar Nævnene Ret til at indskrænke Ejendoms-værdien og Pantesikkerheden — kort sagt Ejendomsretten, skønt denne er tilsikret Landets Borgere ved Grundlovens § 82.

Ændringsforslag Nr. 6 tilsigter at udskyde det Tidspunkt, da Aalegaardsejeren skal have udsat sine Redskaber i fiske-dygtig Stand, til den 25. September — i Stedet for som anført i Lovforslaget den 10. September.

Ændringsforslag Nr. 7 gaar ud paa at tilsikre et lovmæssigt afmærket Aalefiskeri Beskyttelse til saa sent et Tidspunkt, som det faktisk paa visse Kyster drives.

Ændringsforslag Nr. 8 gaar ud paa at rette den Urimelighed, det er, at medens Aalegaardsejeren — som foreskrevet i 7de Stykke — skal afmærke sin Fiskerettighed inden *1ste August*, saa skal efter Forslaget den saakaldte „frie Fisker“ først afmærke, hvor han agter at fiske, den *1ste September*.